

вата съпруга Софія, заради нейныхътъ разумъ, нейната смиреность и добродѣтель, нѣйното милостиво и добротворно съ сиромасытъ постѣлваніе, държала ся е отъ цѣлата областъ за най почтенна господжа; а освѣнь туй тя е имала особенна хубость.

Милорадъ по причина на немирното и бойно време, твърдѣ редко ся задържавалъ въ дворѣтъ си; той отиваше съ войската си на бой, и по една година, не ся вращаше въ домѣтъ си. Софія е въ отствието на мъжа си, въ дружество съ едната си дъщеря, която ся е Ружица именувала, и която съ красныхътъ си душевны дарове, хубостьта и стасѣтъ, съвсемъ на майка си приличаше, най миль радости намѣрвала. Туй смирено детенце добро да възпитае, била е най голѣма грижа, и най-голѣма работа за господжа Софія. Нейныхътъ начинъ за възпитаніе билъ е простъ, нъ прекрасенъ; а като е една майка смирена и добра, тогава не е тежко да ся и дъщерята възпитае да бѣде смирена и добра.

Господжа Софія учила е дъщерята си най напредъ да познае Бога, и трудила ся е сыновна любовь, къмъ небесныхътъ Отецъ въ нѣжното и сърдце да вкорени. Тъзи благородна господжа имала е понятіе и осѣщаніе за величественыхътъ дѣла Божіи, които е тя съ голѣма побожность държала и на тѣхъ ся радвала. Отъ високыхътъ прозорци на нѣйната стажа, въ която ся е тя презъ сыныхътъ денъ много часове при работата си задър-